

نسخه دولت موفق در فلسطین!

تألیف: گروه مطالعاتی فلسطین (موسسه RAND) / ترجمه: علی گل محمدی

چنین تلاش‌هایی را با شکست مواجه ساخته است. نوشته حاضر در واقع رفع این فقدان و خلا را منظر قرار می‌دهد.

تحقیق حاضر، می‌کوشد با کشف گزینه‌هایی برای تاسیس نهادهای یک دولت فلسطینی در آینده، شناس موقیت این دولت را افزایش دهد. در اینجا قصد نداریم نحوه توافق طرفهای درگیر را در تشکیل یک دولت مستقل فلسطینی بررسی کنیم. به عبارت دیگر هدف اصلی در اینجا آن است که براساس تحلیلهای موجود، گامهایی را که در حال حاضر فلسطینی‌ها، اسرائیل و جامعه جهانی می‌توانند در راستای بهبود تلاشها به منظور تشکیل یک دولت جدید فلسطینی بردارند، در قالب پاره‌ای پیشنهادها عرضه کنیم.

باید بر این نکته تاکید کرد که تضمین دولت‌سازی حتی در شرایط آرمانی امری به غایت دشوار است. حتی با فرض تحقق صلح، دیوار بلند بی‌اعتمادی همچنان میان شهروندان فلسطینی و اسرائیلی پابرجا خواهد بود. ضمن آن که برخی عوامل در دو کشور، علاوه بر سربازی‌زدن از پذیرش توافق صلح، سعی خواهند کرد بر سر راه پیشرفت‌های حاصله در جهت تشکیل دولت موفق فلسطینی اختلال ایجاد کنند. بنابراین، بدون شک، توفیق و کامبایی در این راه مستلزم برنامه‌ریزی خوب، منابع و تدبیر چشمگیر و قابل ملاحظه، بردازی، تایید و پشتیبانی جامعه بین‌المللی و نیز اراده، تعهد و سختکوشی ملت فلسطین خواهد بود.

روش تحقیق

بحث حاضر با بررسی نوازم یک دولت موفق جدید - ماهیت نهادهای اداره‌کننده، ساختارها و نیز فرایندهای تضمین کننده امنیت - آغاز می‌گردد و سپس منابع جمعیتی، اقتصادی و محیطی - به عنوان مبانی تشکیل دولت فلسطینی - توصیف خواهند شد و در همان حال عوامل موثر بر استفاده بهینه دولت از این منابع بررسی می‌شوند. درنهایت

لازم به ذکر است که موسسه امریکایی RAND یک موسسه بیژوشنی غیرانتفاعی می‌باشد و با بهره‌گیری از گروههای مطالعاتی متعدد، درخصوص چالشهای مشخص پیش‌روی بخششای عمومی و خصوصی موجود در سطح جهان به تحلیل و ارائه راه حل می‌پردازد. موسسه مذکور با مامور کردن یک تیم از محققان خود، تحت ناظارت دایرہ مطالعات امنیت بهداشت داخلی و بین‌المللی

(RAND Health Center for Domestic and International Health Security)

و همکاری مرکز مطالعات خاورمیانه (Center for Middle East) - دو زیرمجموعه موسسه RAND - تحقیق فعلی را در راستای تحقیقات حوزه بین‌المللی خود انجام داده است که ماحصل آن ارائه می‌گردد.

■ ■ ■

اگر قرار است که یک دولت جدید فلسطینی تأسیس گردد، تعیین پیش‌نیازهای حصول این امر، یک بایسته و خط‌مشی مبرم خواهد بود. امریکا، روسیه، اتحادیه اروپا و سازمان ملل متحده اخیراً باز دیگر تعهد خود را مبنی بر کمک به تأسیس یک دولت جدید فلسطینی تا سال ۲۰۰۵ اعلام کرده‌اند؛ ضمن آن که طبق بررسیهای انجام شده بخش زیادی از مردم فلسطین و اسرائیل نیز همین غایت زمانی را بر تشکیل یک دولت فلسطینی، مطلوب می‌دانند.

با این همه، پژوهندت پوش اخیراً از تجدیدنظر در جدول زمانی امریکا، مبنی بر تشکیل دولت جدید فلسطینی تا سال ۲۰۰۹ خبر داد. تا زمان چاپ این مقاله دورنمای تأسیس یک دولت مستقل فلسطینی مشخص نیست. هر چند در گذشت یاسر عرفات باب گفت و گوهای جدید را گشوده و فرسته‌های جدیدی را پیش روی قرار داده است، با این وجود، بررسی تاریخ معاصر در تشکیل دولتهای جدید به خوبی نشان می‌دهد که فقدان برنامه‌های مفصل همواره

در شرایطی که مساله عراق و حق برخورداری از فناوری هسته‌ای به مهترین مسائل خبری روز در عرصه بین‌المللی تبدیل شده‌اند، طرح تشکیل دولت مستقل فلسطینی و ارایه راهکار برای موقیت آن از سوی یک موسسه تحقیقاتی امریکا (RAND) عجیب می‌نماید. شگفتی بیشتر از آن جا ناشی می‌شود که از یک سو به رغم همه تلاشها منافشه فلسطین و اسرائیل لایحل مانده است اما از سوی دیگر علیرغم مشکلات احتمالی پیش‌روی دولت آینده فلسطین، تلاش می‌شود با ارایه راه حل و طرح مباحثی از قبیل ضرورت کمک و سرمایه‌گذاری‌های بین‌المللی، تشکیل دولت مستقل فلسطینی قرین با موقیت باشد. در واقع باید گفت بدغیرم درگذشت عرفات و تغییر و تحولات صورت گرفته در رهبری حکومت خودگردان فلسطینی و همسویی بیشتر کادر جدید رهبری فلسطین با فرایند حل و فصل مناقشه موجود شرایط و قراین از عدم تحقق صلح حکایت می‌کند. لذا به خودی خود این سوال پیش می‌آید که پس مقاله حاضر - که علیرغم ادعای آن بدون شک می‌توان گفت دیدگاه امریکاییها را منعکس می‌کند - در جستجوی چه هدفی است؟ زیرا در شرایطی که هنوز مشکلاتی اساسی بر سر راه مناقشه فلسطین و اسرائیل وجود دارد، سخن گفتن از راههای موقیت دولت مستقل فلسطینی چندان متنطقی به نظر نمی‌رسد. آیا می‌توان گفت تحلیلگران مقاله حاضر با مفروض و قطعی دانستن مساله صلح، به طرح این موضوعات پرداخته‌اند؟ شاید هم آنها قصد دارند با طرح جدی راه حل‌های مشکلات مربوط به دولت آینده فلسطین و ارائه چشم‌اندازی جذاب و فریبند از این واقعه، افکار عمومی و بهویزه فلسطینی‌ها را متاثر سازند تا با تجدیدنظر در موضع و خواسته‌هایشان، آمادگی بیشتری برای پذیرش صلح از خود نشان دهند. کما آنکه حوادث اخیر برخی جمهوریهای سابق اتحاد جماهیر سوری نیز در واقع بی‌تأثیر از چنین گفایت و ارائه چشم اندازهایی نبود.

اقدامات بایسته‌ای که دولت فلسطینی باید به منظور تضمین بهداشت سلامت و آموزش شهروندان انجام دهد. تشریح خواهند گردید.

در هر مرحله از این تحقیق، با استناد به اطلاعات تحریبی موجود، لوازم موقفيت و نیز سیاستهای بدیل برای تحلیل این لوازم تشریح شده، سرانجام پیامدهای گزینش هرکدام از بدیلهای مورد تحلیل خواهد گرفت. پیشنهادات مطرح در اینجا، در دهه اول استقلال هزینه‌های را برای دولت فلسطینی در بر خواهند داشت. که در این تحقیق برآورد اولیه‌ای از این هزینه‌ها صورت خواهد گرفت. لازم به ذکر است که روش تحقیق در مقاله حاضر بسته به ماهیت پرسشهای تحلیلی و اطلاعات موجود، متفاوت است.

تعريف موقفيت

از نظر ما «موقفيت» در فلسطین مستلزم تشکيل دولتي مستقل و دموکراتيک با حکومتی موثر و کارآمد است که تحت حاکميّت قانون و در محيطي امن و آرام امور را اداره کند. زمينه را برای توسعه اقتصادي فراهم سازد و نيز در حد كفایت مسكن، غذا، آموزش، بهداشت و درمان و خدمات عمومي را برای مردم اين کشور تأمین کند. برای نيل به اين موقفيت، فلسطينيه‌ها ناگزير خواهند بود چهار حوزه چالش برانگيز و اساسی را مدنظر داشته باشند:

امنيت: تشکيل دولت فلسطینی بايد موجب ارتقاء ميزان امنيت برای فلسطینی‌ها، اسرائیلی‌ها و منطقه شود.

حکومت: يك دولت فلسطینی باید به نحوی موثر به حکومت و اداره امور بپردازد و از دید شهروندانش و نيز در جامعه بين الملل واحد مشروعیت باشد.

توسعه اقتصادي: به لحاظ اقتصادي فلسطین بايد موفق و در بلندمدت خود گفای باشد.

رفاه اجتماعی: دولت فلسطین باید تسهيلات مربوط به غذا، پوشак، آموزش و نيز بهداشت، درمان و رفاه را برای مردم خود فراهم سازد.

ملزومات دستيابي به موقفيت

۱- امنيت:

تا زمانی که صلح و امنیت برای فلسطینی‌ها و همچنین مردم اسرائیل فراهم نشود، موقفيت يك دولت مستقل فلسطینی غيرقابل تصور خواهد بود. درواقع پيش نياز نيل به تمامی پيشنهادهایی که در اينجا مطرح خواهيم گرد. تحقق امنیت البته در حد مطلوب است. يك دولت مستقل فلسطینی باید در درون مرزهای خود از امنیت لازم برخوردار باشد، مایحتاج روزمره را برای ساختانش فراهم کند و نيز فارغ از خرابکاریهای داخلی و استثمار خارجی و همچنین بدور از هرگونه تهدید عليه اسرائیل باشد. علاوه بر اين، ضروري است که مولفه امنیت از بد و استقلال دولت فلسطینی تحقق يابد؛ چراکه برخلاف صنعت و امور زيربناني، امنیت مقوله‌اي

جهانی و صندوق بين المللی پول - برخوردار باشد. منابعی که در اختیار این دولت قرار می‌گیرند، باید با الحاظ تامین نیاز يك دهه و يا بيشتر تدارک دیده شوند. البته امکان فراهم شدن چنین منابعی را نمی‌توان مفروض و مسلم دانست. محدودیت احتمالی منابع موجود، باعث تشدید انتظار دستيابی به موقفيت سريع دولت، بهویژه از سوی کسانی خواهد شد که [در فضای تحت حاکميّت اين دولت] اقدام به سرمایه‌گذاري خصوصی می‌کنند.

در دوران اعطای کمکهای بين المللی، دولت فلسطینی به جای آن که صرفاً به مصرف این کمکها بپردازد، باید آنها را در راستای سرمایه‌گذاریهای هدفمند به کار گیرد. نتیجه آن که، يك دولت مستقل فلسطینی قرین به موقفيت نخواهد شد. مگر زمانی که به لحاظ اقتصادي تاحدزيادي به خود متکی شود.

۴- رفاه اجتماعی:

شرط چهارم برای موقفيت يك دولت مستقل فلسطینی، آن است که وضعیت معيشيّت مردم اين کشور به مرور زمان به گونه‌ای اساسی متتحول شود. بسیاری از ناظران بر اين عقیده‌اند که نامدي و ياس در میان مردم نسبت به روند کند بهبودی در وضعیت معيشيّت در دوران زمامداری حکومت خود گردن فلسطینی در سالهای پس از ۱۹۹۴ و رخداد افت شدید در اين زمینه در برخی سالها - به نحوی موثر در شکل گيری انتفاضه دوم نقش داشته است.

علاوه بر پيش شرطهایی که تاکنون بر شمردیم، دولت فلسطینی برای دستيابی به موقفيت باید به ارتقای سطح نظام بهداشت و درمان و نيز آموزش فلسطينيان توجه کند. ارتقا بخشی به اين دو نظام، مستلزم آن است که در سطحی قابل ملاحظه توسعه شکل گرفته باشد؛ که اين، خود نيازمند مدیریت موقر و قوي، رشد اقتصادي و نيز کمکهای فني و مالي خارجي است. در حوزه بهداشت و درمان، اگر دولت به قدر کافی امکان دسترسی شهروندان را به خدمات اوليه و ثانويه بهداشتی فراهم کند و همزمان در سطح يك دولت مدرن به وظایف اصلی خود در زمینه بهداشت عمومي - از حمله در زمینه خدمات اوليه و ثانويه بهداشتی فراهم کند و همزمان به بيماريها - به گونه‌ای کارآمد عمل کند. آن گاه دولتی به بيماريها - به گونه‌ای کارآمد عمل کند. آن گاه دولتی ميزان متوسطه» قرار داشت، حال آن که ازان پس، در پي آغاز انتفاضه دوم بر ضد اسرائیل در سپتامبر ۲۰۰۰ درآمد ملي به نصف و يا کمتر نيز تقليل پيدا گرده است. لذا يك دولت مستقل فلسطينيان در اوآخر دهه ۱۹۹۰ در رديف کشورهای «با درآمد کمتر از ميزان متوسطه» نشان می‌دهد که دولت فلسطینی موقق نخواهد بود.

سه موضوع مرتبط:

نفوذ‌پذيري، مجاورت و امنيت

در تحليل ماسه موضوع مرتبط شناساني شده‌اند که قويا بر ديدگاههای موجود درباره موقفيت يك

نيست که به تدرج ايجاد شود. ترتيبات امنيّتی موفق، دامنه‌اي وسیع از پاسداری مرزها تا رعایت نظم و قانون در داخل را دربرمی گيرد. می‌توان گفت حتی در بهترین شرایط، هرگونه دستيابی دولت فلسطین به مقوله موقفيت، نيازمند کمکهای وسیع بين المللی - حداقل در سطح پشتيبانی مالي - و همکاري نزديک میان اين نيزروها با يكديگر و نيز مستلزم همکاري امنيّتی ميان فلسطين و اسرائیل خواهد بود.

۲- حکومت:

استقرار يك حکومت خوب، از جمله معیارهای کلیدی برای سنجش ميزان موقفيت يك دولت جديد فلسطینی خواهد بود. حکومت خوب، از نظر ما، حکومتی است که نماینده خواست مردم، برپاگارانده حاکميّت قانون و کم‌وبيش ميرا از فساد باشد؛ همچنین حکومت باید از حمایت مردمی برخوردار باشد. برای کسب حمایت اکثريت مردم فلسطین - يعني سه چهارم افرادی که براساس تحقیقات به عمل آمده، از صلح با اسرائیل و ايجاد يك دولت مستقل فلسطینی حمایت می‌کنند - لازم است که دولت جديد از نظر شهروندان حائز مشروعیت تلقی شود و در دوران تصدی خود باید سعی در ارائه يك شیوه حکومت و مدیریت مناسب داشته باشد تا بتواند احترام و حمایت عموم را به خود جلب کند.

در تاسيس نهادهای دموکراتيک و نيز ايجاد فرایندها، از جمله در زمینه حاکميّت قانون، از همان آغاز باید دقت و جامعیت در اين امور، به مثابه امری مهم و حیاتي تلقی شود. درگذشت ياسر عرفات در نوامبر ۲۰۰۰، فلسطينيانی را که برای تاسيس يك دولت مستقل تلاش می‌کنند، توأمان با فرستها و چالشهای جدیدی مواجه خواهد ساخت.

۳- توسعه اقتصادي:

يك دولت مستقل فلسطینی موقق نخواهد بود مگر آنکه مردم اين کشور از فرستها مناسب اقتصادي و زندگی در خوار و شایسته بروخوردار باشند. توسعه اقتصادي فلسطينيان با يك محدودیت تاریخي (کم سابقه) مواجه شده است؛ چنان که طبق گزارش بانک جهانی، درآمد سرانه ملي فلسطينيان در اوآخر دهه ۱۹۹۰ در رديف کشورهای «با درآمد کمتر از ميزان متوسطه» قرار داشت، حال آن که ازان پس، در پي آغاز انتفاضه دوم بر ضد اسرائیل در سپتامبر ۲۰۰۰ درآمد ملي به نصف و يا کمتر نيز تقليل پيدا گرده است. لذا يك دولت مستقل فلسطينيان ناچار خواهد بود علاوه بر تلاش برای بهبود بخشیدن به شرایط امنیتی به مثابه يك امر ضروري، در راستای بهبود وضعیت اقتصادي مردم نيز تلاش کند.

تحليلهای ما نشان می‌دهد که دولت فلسطينی تنها در شرایطي می‌تواند به موقفيت دست یابد که از حمایت، منابع و پشتيبانی جامعه بين الملل - بهویژه امریکا، اتحادیه اروپا، سازمان ملل، بانک

ولت فلسطینی تائیرگذارند: رفت و آمد مردم میان اسرائیل و یک دولت مستقل فلسطینی تاچه حد آزادانه خواهد بود؛ که ما ز آن به «نهود پذیری» مرزها یاد می کنیم. آیامناطق تحت قلمرو دولت مذکور (سوای جداافتادن غزه از کرانه باختری) «هم مرز و مجاور» هستند؟

میزان «امنیتی» که برای این دولت و مردم قابل حصول است.

این سه موضوع بر تمامی موضوعات دیگر این حقیق، تاثیر می‌گذارند. درک این که چگونه موضوعات مورد اشاره به یکدیگر متصل می‌شوند، چگونه بر روی اهداف کلیدی تاثیر می‌گذارند و چگونه ممکن است با یکدیگر تطبیق پیدا کنند. از همیت خاصی برخوردار می‌باشد. تحقیق حاضر به این نتیجه رسیده است که هیچ کدام از پیش‌شرط‌های عمدۀ لازم برای حصول موقفیت - منبیت، اداره و حکومت مناسب، موقفيت اقتصادی و فاه اجتماعی - قابل تحقق نیستند مگر آنکه قلمرو چرافیابی فلسطین اساساً هم مزr و چسیده به یکدیگر باشد. انفکاک قلمرو چرافیابی یک دولت، رشد اقتصادی آن اثرات نامطلوبی خواهد نداشت؛ چنان‌که این مساله موجب فقر خواهد شد همین، انباشت نارضایتی سیاسی را در پی خواهد آشت. نارضایتی سیاسی منجر به بروز شرایطی می‌شود که در آن شرایط تامین امنیت اگر بیو ممکن نباشد، بسیار مشکل خواهد بود. رهرحال، تقسیم فلسطین به چند بخش یا خشکهای بسیار، برای دولت به لحاظ امنیتی به طرز

یچیده‌ای چالش افرین خواهد بود؛ زیرا یک دولت نفک و نامنسجم قادر به ایجاد هماهنگی در اجرای انون نخواهد بود؛ ضمن آن که این مساله مستلزم معرف نیروی ماضعف و به تبع آن هرینه‌های بیشتر و یز بروز خطر چشم وهمچشمی میان افسران منیتی خواهد گردید؛ کما‌نه این مساله در دوره حکومت دولت خودگردان در منطقه غزه و کرانه اختری اتفاق افتاد. لذا باید گفت: فراهم بودن مینه رفت‌وآمدی‌های آزادانه و مراودات بیشتر در رژیها، برای توسعه اقتصادی امری ضروری است. اما بن مساله بهنحو قابل ملاحظه‌ای بر پیچیدگی امور منتهی مم افاده.

افتنه‌های کلیدی تحلیل خلاصه یافته‌های کلیدی تحلیلهای مادر زیر ارائه شود. برای اکثر حوزه‌های موردن بررسی، پاره‌ای تزیینه‌های مالی برآورده شده است که برای ملیاتی کردن پیشنهادات، این هزینه‌ها الزامی مواهند بود. هزینه‌ها - جز در پاره‌ای موارد مستثنی و مشخص براساس نرخ ثابت دلار امریکا ر سال ۲۰۰۳ برآورده‌اند؛ که البته این آورده‌ها با روند تورم و یا نرخ تبادل ارز در آینده طبیعه داده نشده‌اند.

انفکاک قلمرو جغرافیایی یک دولت،
بر رشد اقتصادی آن اثرات نامطلوبی
خواهد گذاشت؛ چنان که این مساله
موجب فقر خواهد شد و همین،
انباشت نارضایتی سیاسی را در پی
خواهد داشت. نارضایتی سیاسی
منجر به بروز شرایطی می‌شود که در
آن شرایط تامین امنیت اگر
غیرممکن نباشد، بسیار مشکل
خواهد بود. در هر حال، تقسیم
فلسطین به چند بخش یا بخش‌های
بسیار، برای دولت به لحاظ امنیتی
به طرز پیچیده‌ای چالش آفرین
خواهد بود؛ زیرا یک دولت منفک و
نامنسجم قادر به ایجاد هماهنگی در
اجراهای قانون نخواهد بود

در خصوص تعداد فلسطینیان آواره‌ای که قصد بازگشت و سکونت مجدد در قلمرو دولت جدید فلسطینی را دارند، شک و تردید زیادی وجود دارد. تعداد فلسطینی‌هایی که به کشور بازخواهند گشت، به توافقات نهایی و نیز به میزان موفقیت دولت جدید فلسطین در زمینه توسعه اجتماعی، سیاسی و اقتصادی بستگی خواهد داشت

جمعیت‌شناسی

در حال حاضر از نه میلیون نفر جمعیت فلسطین، قریب به چهل درصدشان در محدوده مرزهایی (کرانه باختری و غزه) زندگی می‌کنند که احتمالاً محدوده جغرافیایی دولت جدید فلسطین را تشکیل خواهد داد. تردد جمعیت در این منطقه در سطح بالایی قرار دارد. هرچند بخش عمده‌ای از فلسطینیان، مهاجران آواره هستند اما حضور آنها در مناطق فلسطینی، در آینده قابل پیش‌بینی به سرعت افزایش پیدا خواهد کرد.

رشد سریع جمعیت توان دولت را در تامین آب و سامان‌بخشی به خدمات فاضلاب و حمل و نقل کاهش داده و درنتیجه باعث افزایش هزینه‌ها خواهد شد. رشد جمعیت، سرمایه فیزیکی و انسانی بیشتری را بر بخش‌های آموزش، بهداشت و درمان و مسکن تحمیل خواهد کرد و این مساله به‌نوبه خود با رمالی [مالیات] سنگینی را به منظور تهیه بودجه مورد نیاز این گونه خدمات بر دوش جمعیت شاغل خواهد گذاشت. علاوه بر آن که دولت جدید فلسطین، شدیداً تحت فشار خواهد بود تا برای

دادگستریها و کلانتریها می‌باشد و این امر به‌نوبه خود مستلزم تدارک تجهیزات و اقلام ضروری آموزشی - از جمله متون قانونی، رایانه، تجهیزات اداری، و نیز مستلزم تهیه وسائل پژوهشی قانونی و سایر آموزشها و تجهیزاتی خواهد بود که نیروی پلیس برای انجام وظایف خود در گشته‌های روزانه به آنها نیاز دارد. برنامه جامع تری با هدف تسريع در فرایند اصلاحات و ایجاد احساس امنیت برای شهروندان فلسطینی ارائه شده است که پارامترهایی از قبیل استقرار پلیس بین‌المللی، گزینش و به کارگیری قضات، دادستانها و افسران پلیس را شامل می‌شود.

در حوزه امور ضدتروریستی و ضدجاسوسی، اقتضای امنیت داخلی بازسازی سرویسهای امنیتی و روزآمد کردن تجهیزات، کنترل و نظارت، آموزش و پشتیبانی تحلیلی می‌باشد. بسته به شدت تهدیدات تروریستهای داخلی و سرعت توسعه قابلیتهای دولت فلسطینی در این حوزه، احتمالاً برنامه جامع تری مورد نیاز خواهد بود.^۲

تقویت حکومت فلسطینی هزینه‌های جدی در بی خواهد داشت؛ به عنوان مثال اجرای انتخابات و تاسیس و راهاندازی قوای مقننه و مجریه حکومت هزینه‌بر خواهد بود. لازم به ذکر است که تحلیل ما هزینه‌های مربوط به ایجاد تغییر در نهادها را به طور مشخص مورد بررسی قرار نمی‌دهد.

امنیت داخلی

نیاز به سرکوب سازمانهای مبارز فلسطینی - که تهدیدی حیاتی هم بر ضد امنیت بین دولتی (از طریق حمله بر ضد اسرائیل و نیروهای بین‌المللی) و هم بر ضد امنیت درون دولتی (از طریق اعمال خشونت بر ضد حاکمیت) به شمار می‌رond - ملزم ترین نگرانی یک دولت فلسطینی در عرصه امنیت داخلی محسوب می‌شود. همچنین ایجاد امنیت عمومی و اجرای قوانین عادی - عدالت - نیز باید در اسرع وقت مورد توجه جدی قرار گیرد.

اجرای عدالت زمینه‌ساز ظهور یک نظام قضایی مستقل و یک نیروی کارآمد در اجرای قانون خواهد بود که از توان تحقیق و تفحص و مقابله با فعالیتهای مجرمانه و نیز تامین امنیت عمومی برخوردار باشد. تحقق این دو هدف عمدی، نیازمند بازسازی

جديد فلسطين در زمينه توسعه اجتماعي، سياسي و اقتصادي بستگي خواهد داشت. اين واقعيتهای جمعيت شناختي که به آنها اشاره شد. به ميزان زيادي احتمالات مربوط به توسعه اقتصادي و اجتماعي دولت جديد را متاثر خواهند ساخت.

آب

شكل گيري يك دولت موفق و بادوام فلسطيني، به ذخایر كافي آب سالم برای مصرف داخلی، توسيع صنعتي و بازرگاني و کشاورزی نياز خواهد داشت. در حال حاضر، اين نيازها برآورده نشده‌اند، ضمن آن که در شرایط مدیریت فعلی آب و فاضلاب، آبهای سطحی و منابع آبهای رودخانه‌ای و زيرزمیني به هدر می‌روند.

اکثر منابع آبی فلسطين از چشمه‌ها و چاههای تامين می‌شود که با اسرائيل از بستر مشترک زيرزمیني برخوردارند. با توسيعه‌اي که در منابع آبی فعلی صورت گرفته، تنها کمتر از نيمی از نياز سرانه آب داخلی - براساس معيار سازمان بهداشت جهانی (WHO) - تامين می‌شود و اين ميزان مصرف آب، با کاهش آب مورد نياز برای آبیاري و کشاورزی صورت می‌گيرد. علاوه‌براین، تداوم مصرف آب به

يکی از شروط موفقیت يك دولت مستقل فلسطيني، آن است که وضعیت معيشتی مردم اين کشور به مرور زمان به گونه‌ای اساسی متتحول شود. بسیاري از ناظران بر اين عقیده‌اند که نالميدي و یاس در ميان مردم نسبت به روند کند بهبودی در وضعیت معيشتی در دوران زمامداری حکومت خودگرдан فلسطيني در سالهای پس از ۱۹۹۴ - و رخداد افت شدید در اين زمينه در برخی سالها - به نحوی موثر در شكل‌گيری انتفاضه دوم نقش داشته است

همچنين درخصوص تعداد فلسطينيان آواره‌اي که قصد بازگشت و سکونت مجدد در قلمرو دولت جديد فلسطيني را دارند، شک و تردید زیادي وجود دارد. مرکز آمار فلسطين و اداره سرشماري امريكا تخمین می‌زنند که بين صد تا پانصد هزار فلسطيني به اين کشور بازخواهند گشت. البته برآوردهای ما، بسته به اين که کدام گروه از فلسطيني‌ها و تحت چه شرایطی به کشور بازخواهند گشت، رقمي بيش از اين را نشان می‌دهد. باين همه، در كل باید گفت تعداد فلسطيني‌هایی که به کشور بازخواهند گشت، به توافقات نهايی و نيز به ميزان موفقیت دولت

ما برای ده سال آینده، سه هدف اولیه ذیل را برای نظام آموزشی فلسطین پیشنهاد کردایم: ایجاد و تقویت زمینه دستیابی به سطوح بالای آموزشی موجود، ضمن آن که همزمان باید بر روی این منابع محدود کار شود تا بتوان ثبات نام در مقطع متوسطه (به ویژه در مدارس فنی و حرفه‌ای و رشته‌های دانشگاهی) و برنامه‌های دوران کودکی را افزایش داد.

کیفی ساختن آموزش با تمرکز بر استانداردهای آموزشی منسجم، ارزیابیها و توسعه حرفه مبتنی بر برنامه‌ریزیهای بلندمدت به منظور حفظ و تقویت نظام آموزشی بهمود وضعیت فارغ‌التحصیلان با کمک خیرین و حامیان مالی، به پشتونه اطلاعات حاصله از ارزیابیهای قوی و حمایت سرمایه‌گذاریهای مهم، به منظور توسعه سازوکارهای مالی موثر و منسجمی که باری رسان دولت در برآورد نیازهای دانش آموزان و دانشجویان باشد.

ارزیابی ما این است که نظام آموزشی فلسطین، چنانچه در سطحی فعال شود که با حمایت عزم ملی در راستای توسعه قرار گیرد، در ده سال اول تشکیل دولت سالانه به ۱ تا ۱/۵ میلیارد دلار سرمایه نیاز خواهد داشت. (در این جا میان اهداف‌گان کمک و سرمایه‌گذاری ملی تمایز قابل نشده‌ایم). اذعان می‌کنیم که این سطح از سرمایه‌گذاری به طور کلی و در مقایسه با سوابق پرداختهای انجام گرفته در طی سالهای ۱۹۹۶-۱۹۹۹، دو بیست و پنجاه میلیون دلار، کلان و بسیار زیاد است. پیشنهادات ارائه شده در اینجا، برمبنای معیارهای بین‌المللی موجود در خصوص هزینه‌های هر دانش آموز در نظامهای آموزشی موفق برآورد شده‌اند. علاوه بر این، برای کاهش هزینه‌ها، راهکارهایی پیشنهاد می‌شوند که رعایت آنها ضروری می‌نماید.

توسعه اقتصادی

در ادامه تحقیق فعلی، مسیر احتمالی توسعه اقتصادی لازم برای یک دولت مستقل فلسطینی در چارچوب زمانی سالهای ۲۰۰۵-۲۰۱۹، با تمرکز بر انتظارات احتمالی از دولت فلسطینی مبنی بر میزان رشد در آمد سرانه، مورد بررسی قرار گرفته است. پیش‌نیازهای یک توسعه موفق اقتصادی برای دولت فلسطین را چنین می‌توان بر شمرده: امنیت کافی، اداره و حکومت مطلوب، داشتن وسعت مناسب و سرزمین یکپارچه، دسترسی ثابت به منابع کافی قدرت، آب و زیرساختهای ترابری و حمل و نقل، علاوه بر پیش نیازها، چهار موضوع حیاتی - هزینه‌های معاملات، منابع شامل: منابع داخلی و نیز سرمایه‌گذاریها و کمکهای خارجی، نظام تجاری فلسطین و دسترسی نیروی کار فلسطین به بازار کار اسرائیل - از جمله شرایط تعیین کننده برای عملکرد

پیشگیری و درمان بیماریهای مزمن و غیرمسرى، و نیز درمان مشکلات ناشی از توسعه و نیز توجه به حل مشکلات روانی حاصل از مسائل مربوط به توسعه. برآورد ما این است که نظام بهداشت و درمان فلسطین در ده سال نخست استقلال خود سالانه به چیزی در حدود صدوبیست و پنج تا صد و شصت میلیون دلار حمایت خارجی نیاز دارد.

اندازه فعلی میسر نخواهد بود؛ زیرا میزان آبی که فلسطینی‌ها و اسرائیلی‌ها از سفره‌های آب زیرزمینی استخراج می‌کنند، بیشتر از میزان طبیعی آب می‌باشد.

با بررسی گزینه‌های ممکن برای افزایش ذخایر آبی، موارد زیر پیشنهاد می‌گردد: افزایش استفاده از آبهای زیرزمینی، هماهنگی با اسرائیل برای کاهش دادن میزان آب مصرفی اش، افزایش باران،

مهار سیلابها، افزودن بر طرفیت شیرین سازی آب دریا در مناطقی که گزینه دیگری میسر نیست؛ همچنین می‌توان با به کارگیری فناوری مناسب، میزان تقاضا را کنترل کرد، روش‌های بازیافت آب را به کار گرفت و نیز زیرساختها را بهبود بخشد.

طبق برآورد ما، تا سال ۲۰۱۴ بیش از ۴/۹ میلیارد دلار هزینه برای تأمین آب و فاضلاب مورد نیاز است که در صورت بهمود راهبردهای مدیریت آب، می‌توان ۱/۳ تا ۲ میلیارد دلار در این مبلغ صرفه جویی کرد.

بهداشت و درمان

نظام بهداشت و درمان دولت آینده فلسطین با ویژگیهای مثبتی کار خود را آغاز خواهد کرد؛ که از جمله این ویژگیها می‌توان به داشتن جمعیتی نسبتاً سالم، ارزشمندی اجتماعی مساله بهداشت

با این وجود، نظام آموزشی با چالش‌های قابل ملاحظه‌ای مواجه می‌باشد. در حوزه دسترسی به نظام آموزشی، این چالشها عبارتند از: افزایش میزان سوءتدبیری، آوارگی، سوءبهداشت عمومی، ناکافی بودن تسهیلات و امکانات، نامنی مدارس و مسیرهای منتهی به آنها، فقدان آموزش‌های خاص برای دانش آموزان استثنای، نبود آموزش‌های غیررسمی برای دانش آموزانی که در سنین آغاز تحصیل قرار دارند، فراهم نبودن فرصت‌های فراغیری به صورت همیشگی و مادام‌العمر، و اما چالش‌های

کیفی عبارتند از: فقدان اهداف و انتظارات روشی برای نظام آموزشی، ارتباط محدود برنامه‌های مدارس دوره متوسطه، حرفه‌ای و پیش‌دانشگاهی با نیازهای اقتصادی فلسطین، محدودیت توان پژوهشی، توسعه و فعالیتهای تحقیقی، حقوق کم کارمندان و بروز «تروم» در نظام اداری و نیز وجود مشکل در کنترل فرایند و بازده. بخش بازده و فارغ‌التحصیلان از وضعیت بغرنجی برخوردار است؛ چراکه این بخش شدیداً از نبود سرمایه‌گذاری و نیز از انتکاء و واستگی به خیرین و اهدا، کنندگان کمک رنج می‌برد؛ ضمن آن که اطلاعات محدود نظام آموزشی نیز به صورت موقت در اصلاح آن مورد استفاده قرار نمی‌گیرد.

ما تحلیل خود را براساس تمرکز بر نهادهای مهمی شکل داده‌ایم که نظام بهداشت و درمان در اولین دهه از تشکیل یک دولت مستقل به آنها نیاز دارد. علاوه بر این، ما چندین برنامه مورد نیاز اصطراری را برای مراقبتهای پیشگیری و درمان در نظر گرفته‌ایم. لذا براساس بررسیها، پیشنهاد می‌کنیم که اولویتها به نوآوری در دو حوزه اختصاص یابد:

- ۱- تلفیق بیشتر برنامه‌ها و سیاستهای توسعه در نظام بهداشت و درمان با اخذ سرمایه‌های قابل ملاحظه از تمامی بانکداران دولتی و غیردولتی.
- ۲- بهبود برنامه‌های بهداشت عمومی و اولیه، شامل اجرای یک برنامه ایمن سازی پیشرفته.

اقتصادی فلسطین هستند.

از آنجاکه به تناسب موقعیت جغرافیایی فلسطین منابع طبیعی آن نیز محدود می‌باشد، اصولاً توسعه اقتصادی این کشور باید مبنی بر سرمایه انسانی صورت گیرد و این امر، همچون تمامی اقتصادهای موفق آینده، مستلزم وجود نظامهای آموزشی مقدماتی، متوسط و فنی - حرفه‌ای قوی با پرداخت شهریه‌های پایین خواهد بود. از سایر شرایط مهم در این زمینه، می‌توان به دسترسی فلسطینی‌ها به بازارهای کار اسرائیل و آزادی واقعی فعالیت و تحرک مردم و گردش محصولات در طول مرزهای کشور. از جمله در مرز مشترک با اسرائیل اشاره کرد. البته ممکن است روابط شکننده اسرائیل و فلسطین در رفت و آمد فلسطینی‌ها به داخل اسرائیل برای مدتی پس از توافق صلح، با موانع مواجه شود.

علاوه بر این، سیاستگذاریهای استراتژیک از سوی دولتمردان فلسطینی در آغاز تشکیل دولت اثربدار به نحو چشمگیری بر توسعه اقتصادی دولت اثربدار خواهد بود. هرگونه تصمیم‌گیری درخصوص یکپارچگی جغرافیایی - اندازه، شکل و پیوستگی اراضی دولت آینده فلسطین، قرارگرفتن اماکن و مناطق خاص در حوزه این قلمرو و نیز کنترل و نظارت بر زمین و منابع... - دستیابی رهبران دولت جدید به متابع لازم برای رشد و پرورش فلسطینیان و نیز امکان ورود فلسطینی‌ها به عرصه تجارت را تسهیل خواهد کرد. بدون شک هرگونه تصمیم درباره میزان همبستگی اقتصادی و تجاری با اسرائیل و تحرک بخشی به نیروی کار فلسطینی، در شکل دهنده به اقتصاد فلسطین، نوخود رشد اقتصادی و بهبود وضعیت اشتغال در قلمرو این دولت مؤثر خواهد بود.

طبق تحلیل ما، چهار الگوی توسعه را درخصوص جامعه تحت قلمرو یک دولت فلسطینی می‌توان پیش کشید که تحقق هرکدام از آنها منوط به تصمیماتی است که درباره یکپارچگی جغرافیایی و همبستگی اقتصادی گرفته می‌شوند. برآوردها نشان می‌دهد که میزان رشد اقتصادی قابل پیش‌بینی برای هرکدام از الگوهای مذکور، مستلزم تخصیص میزان خاصی از سرمایه‌گذاریهای بین المللی خواهد بود.

تحت هر الگویی - به شرط آن که یکپارچگی و همبستگی در سطح محدود نباشد - فلسطین می‌تواند تا سال ۲۰۰۹ از سرانه درآمد ناخالص ملی خود در سال ۱۹۹۹ پیشی بگیرد و تا سال ۲۰۱۹ این میزان را به دو برابر افزایش دهد. دستیابی به چنین رشدی، مستلزم سرمایه‌گذاری هنگفت در بازار سرمایه فلسطین خواهد بود؛ بین سالهای ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۹، بخش‌های خصوصی و دولتی فلسطین و جامعه بین المللی باید سالانه ۳/۳ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری کنند و این میزان باید در دهه اول استقلال مجموعاً به مبلغی در حدود

سی و سه میلیارد دلار (و در طی سالهای ۲۰۰۵-۲۰۱۹) به استناد مقایسه با کشورهای بوسنی و کوزو - از مبلغ ۱۸/۸ میلیارد به ۳/۱/۱ میلیارد دلار افزایش خواهد یافت. این

میزان از سرمایه‌گذاری خارجی برای پوشش حوزه‌های مورد بررسی در تحقیق حاضر و نیز پارهای موارد دیگر - مثلاً حمل و نقل - کفایت می‌کند.

نگاهی به آینده

در زمان نگارش این تحقیق، دورنمای تشکیل یک دولت مستقل فلسطینی مبهم و نامشخص است. صرف نظر از این که حصول توافق میان فلسطینی‌ها و اسرائیلی‌ها غیرمحتمل به نظر می‌رسد، تاکنون توجه امریکا به عراق و مناطق دیگر معطوف بوده است. هرچند اخیراً پرزیدنت بوش خواستار تشکیل دولتی جدید تا سال ۲۰۰۹ شده است، تجربه امریکا در عراق و افغانستان می‌تواند مقوم ارزش ارائه طرحهای مناسب برای امکان تشکیل یک فلسطین مستقل باشد. حادثه درگذشت یاسر عرفات در نوامبر ۲۰۰۴، که البته فلسطینی‌ها و بخش بزرگی از جهان را به آینده منطقه معطوف داشت، ممکن است این امکان را به واقعیتی قریب الوقوع بدل سازد.

البته تحقیق حاضر مدعی قریب الوقوع بودن صلح نیست؛ با این همه، بر این باوریم که فراهم ساختن تمہیدات خردمندانه می‌تواند به دستیابی صلح کمک کند و هنگامی که صلح حاصل شد، این تمہیدات برای موقوفیت دولت جدید ضروری خواهد بود. این تحقیق برای کمک به فلسطینی‌ها، اسرائیلی‌ها و جامعه بین الملل - امریکا، شرکای آن و همسایگان عرب فلسطین - انجام شده است تا آنها را از آمادگی لازم برای رویارویی با مسائل مربوط به تشکیل احتمالی یک دولت موقع فلسطینی - به منظور اعمال پشتیبانی و حمایتهاي کافی از آن - برخوردار سازد. ■

پی‌نوشت‌ها

۱- مقاله حاضر ترجمه منبع زیر می‌باشد:

*Building a Successful Palestinian State, by:
the Rand Palestinian State Team,
RAND Corporation, 2005.*

موسسه RAND این تحقیق را بایحاط مالی دیوب و کارول ریچاردز (David and Carol Richards) انجام داده است.

RAND URL: <http://www.rand.org/>

۲- عنوان کامل نقشه راه «راه اهلمنی (نقشه راه) عملی برای یافتن راه حلی دائمی در مناقشه دو دولت فلسطین و اسرائیل» (A Performance-Based Roadmap to a Permanent Two-State Solution to the Israeli-Palestinian Conflict)

می‌باشد که متن کامل آن را می‌توان در نشانی اینترنتی WWW.state.gov/r/pa/ps/2003/20062_pf.htm

به مورخه ۲۰۰۴ بازجست.
۳- تحقیق دیگری مشابه تحقیق حاضر از سوی موسسه RAND دست انتشار می‌باشد. عنوان تحقیق مذکور، «تاسیس یک دولت موقع فلسطینی: امنیت» است که بهتفصیل به بحث درباره موضوعات امنیتی می‌پردازد.

میزان از اشتغال، زمانی امکان پذیر خواهد بود که تجارت در فلسطین در محیطی نسبتاً نامحدود و آزاد میسر باشد و بتوان به طور کامل از منابع موجود استفاده کرد.

چنان‌که گفته شد، میزان پیش‌بینی شده سرمایه‌گذاری سالانه برای بهبود اقتصاد فلسطین ۳/۳ میلیارد دلار می‌باشد که مجموع هزینه‌های لازم برای احداث بندر، فرودگاه و راههای ارتباطی، بهبود سیستم برق، هزینه‌های توسعه سیستم آب و فاضلاب پایخت و حتی هزینه‌های مورد نیاز برای بهبود وضعیت بهداشت و درمان و آموزش - که البته بسیاری از آنها هزینه‌های عملیاتی هستند و نه هزینه سرمایه‌گذاری - را دربرمی‌گیرد. لذا تحلیل اقتصادی اقتصاد فلسطین لاقب این آرامش خاطر را بهارمی آورده که برآورد مجموع هزینه‌های مشخص، از میزان کل سرمایه‌گذاریهای مورد نیاز فراتر نخواهد بود.

حمایت مالی

در تحقیق حاضر، به عنوان مرجع استناد برای برآورد میزان سرمایه‌های لازمی که باید به منظور تضمین موقوفیت توسعه در فلسطین از اهداف‌گذگان بین المللی جذب شود، دو مورد بوسنی و کوزو را مورد بررسی قرار داده‌ایم که جامعه بین المللی اخیراً در دوران بازسازی پس از جنگ، سرمایه‌گذاری وسیعی را در آنجا صورت داده است.

همچون کرانه باختری و غزه، این دو کشور نیز متحمل خرابیهای بسیاری در جنگ شدند. هر دو کشور، کمکها و توجهات بین المللی قابل ملاحظه‌ای را به خود جلب کرده و در تاسیس حکومتهای دموکراتیک و احیاء اقتصاد داخلی توفیقاتی داشته‌اند. در دو سال نخست پس از امضای توافقنامه صلح در بوسنی و کوزو، کمکهای خارجی - اعم از کمکهای موضع یا بلاعوض - به ترتیب به طور متوسط هفت‌صد و چهارده و چهارصد و سه دلار برای هر فرد در سال بوده است.

با استفاده از این ارقام سرانه، درخصوص جمعیت قابل پیش‌بینی کرانه باختری و غزه باید گفت: در سال نخست تشکیل دولت، هر سال کمک مالی در حدود ۱/۶ تا ۲/۷ میلیارد دلار مورد نیاز خواهد بود و به تبع افزایش جمعیت، سطح این کمک مالی تا سال ۲۰۱۴ باید تا سقف ۲/۱ تا ۳/۵ میلیارد دلار در سال افزایش یابد.

در طی دوره ده ساله ۲۰۰۵ - ۲۰۱۴، سطح